

ה"ט 7803/11/21 - שירן אסולין, יעקב אסולין נגד גבריאלה בר

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 7803-11-21 אסולין נ' בר
ה"ט 21998-11-21 בר נ' אסולין
תיק חיצוני:

לפני מבקשים
כבוד השופט מוחמד עלי
1. שירן אסולין
2. יעקב אסולין
נגד
גבריאלה בר

החלטה

1. לפניי שתי בקשות לצו למניעת הטרדה מאיימת לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב - 2001 (להלן: **החוק**). הבקשה הראשונה הוגשה בתיק 7803-11-21 על ידי שירן ויעקב אסולין (להלן: **אסולין**) נגד גבריאלה בר (להלן: **בר**); והשניה - בקשה שהגישה בר נגד אסולין. הצדדים הם שכנים שמתגוררים במבנה אחד, אסולין בקומה הששית ובר בקומה השביעית.

2. לטענת אסולין בר מטרידה אותם לא הפסקה, מקללת אותם ובהזדמנות אחת שפכה לכיוון מרפסת דירתם מים ממסתור הכביסה של דירתה, והם חוששים שתזרוק לעברם חפצים ותפגע בהם ובכלבם. אסולין טוענים כי בר מטרידה אותם ללא הפסקה, פונה לילדיהם וכן מהרבה להגיש תלונות סרק למשטרה ולגורמים שונים. לדברי אסולין מצב הדברים המתואר על ידם נוצר בעקבות כך שבנו מרפסת זיזית בדירתם וחוסר שביעות רצונה של בר מכך.

3. בעבר נקטה בר נגד אסולין שני הליכים לפי החוק, האחד בתיק ה"ט 55436-04-21 בבית משפט השלום בחיפה, בו הלינה על מטרדי רעש שלטענתה אסולין יוצרים. בהחלטה שניתנה בד בבד עם פתיחת ההליך נדחתה הבקשה. המותב הנכבד שדן בעניין (כב' השופט א' כנעאן) ציין כי "המבקשת לא נקטה בהליך הנכון שכן חוק למניעת הטרדה מאיימת לא נועד לטפל במטרדי רעש". ההליך השני הוא בקשה לפי החוק שבר הגישה במסגרת תיק 4722-06-21 (שתי הבקשות ייקראו להלן: **ההליך הקודם**).

4. בהליך הנוכחי טענה בר כי מר אסולין הגיע לרכבה "סגר את מראות צד ימין" ורק במהלך נסיעה שמה לב לכך לאחר שכמעט נגרמה תאונה; כי הוא מבצע מעקב אחריה ומנסה "להצמיד קרש" למרפסת השירות של ביתה; וכי הוא מפחית את זרם המים במקלחת. בר חזרה על טענותיה למפגעי רעש שנגרמים מכך שילדי אסולין שוהים במרפסת ומרעישים. כמו כן, טוענת בר כי מופעלת תאורה חזקה במרפסת אסולין שמפריע לה.

5. במסגרת ההליך הקודם ביום 6.6.2021 ניתנה החלטה בה"ט 4722-06-21. בין היתר כתב בית המשפט (כב' השופט א' רובס) בהחלטה דברים אלו:

"לא הוכח בפני כי המשיב הטריד את המבקשת, בין אם באמצעות חבלה בזרם המים בדירתה ובין אם בסגירת מראות רכבה מצד ימין, בעת שחנה. [בר] לא הוכיחה טענותיה על פי מאזן ההסתברות ולא הציגה ולו בדל של ראיה שתקשור את המשיב לחבלה בזרם המים וכל שכן, עם סגירת המראה ברכב. כל עובר אורח יכול היה לסגור בטעות את המראה, כפי שאכן קורה לא אחת לרכבים...עצם העובדה שהמשיב עושה שימוש במרפסת בדירתו, לרבות שהות בה יחד עם בני משפחתו, אין בה משום הטרדה כלפי [בר]. גם התקנת התאורה אינה מהווה 'הטרדה' כהגדרת מונח זה בחוק ואין בסיס לטענות המבקשת בעניין זה...טענות המבקשת בדב מטרדי רעש לא הוכחו וממילא, הן אינן מהוות בסיס למתן צו למניעת הטרדה מאיימת"

6. ביום 16.11.2021 התקיים דיון במעמד הצדדים בהליך הנוכחי שבו הצדדים חזרו על טענותיהם. כמו כן, הציגה בר טענות שהועלו על הכתב. מה שהציגה בר כולל בין היתר תרשומת מדוקדקת של הזמנים המדויקים מתי נבח כלבם של אסולין ואף ציינה כי "הכלב שלא נובח - מעודדים אותו לנבוח". במסמך נוסף וכן בדיון לפניי טענה בר בין היתר כי אסולין הדליקו מנגל ונוצר עשן סמיך לכן התקשה למשטרה והוזמנו שירותי כבאות וכן חזרה על טענותיה בדבר סגירת המים, ועל מיני פעולות שהשכנים עושים כדי לעכב את האפשרות כי תשתמש במעלית. בר הכחישה מכל וכל את האירועים להם טוענים אסולין. היא הכחישה כי שפכה חומרים לעבר המרפסת, או כי ניסתה לפגוע בכלבם. כמו כן טענה כי חלק מדירי הבניין מוסתים כלפיה, ואף ביקשה לקבל צו נגד דיירים נוספים.

דין והכרעה

7. אפתח בבקשתה של בר ואקדים ואציין שדין הבקשה להידחות. הבקשה שהוגשה בהליך הנוכחי אינה אלא מחזור של הטענות שנדונו בהליך הקודם. בר חזרה על טענותיה שהעלתה בהליך הקודם. גם בבקשה הנוכחית היא מלינה על האור המותקן במרפסת ביתם של אסולין, על כך שסגרו לה את המים, כי חיבלו ברכבה, כי גורמים לה מטרדי רעש. טענותיה של המבקשת בדבר האור במרפסת, החבלה ברכב (והפעם טענה נוספת כי אסולין "מרחיב" נזק שקיים), הפגיעה בזרם המים - נדונו ונדחו ואין מקום להידרש אליהם פעם נוספת. טענותיה של בר כגון שהיא ידעה שאסולין הוא שסגר לה את המראה מכיוון שאף אחד אחר לא עשה כך משך שנים, אין בה כדי לספק. למען הסר ספק, גם בהליך שלפניי לא הונחה תשתית כלשהי שמלמדת על כך שאסולין נקטו כלפי דר אי אלו פעולות שיכולות להוות הטרדה מאיימת. לא ניתן לקבל את הגרסה שהציגה בה, שחלקים מעוררים קשיים רבים מאד שמקשים על קבלתה (וזו לשון המעטה).

8. גם בקשת אסולין דינה להידחות. הגם שהתרשמתי כי אסולין חווים קשיים בתקשורת עם בר וזו האחרונה מרבה להתלונן עליהם, לא שוכנעתי כי המדובר בנסיבות שמהוות הטרדה מאיימת.

9. מטרתו של החוק, כפי שסע' 1 שבו מעיד: **"היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו"**. החוק קובע בסע' 2 שתי חלופות להגדרת המונח "הטרדה מאיימת": חלופה הקבועה בסע' 2(א) הכוללת הגדרה כללית של הטרדה מאיימת; והתנהגויות פרטניות, המנויות בסע' 2(ב), שבהתקיים אחת מהן יעלה הדבר לכדי "הטרדה מאיימת". על פי סע' 2(א) לחוק **"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו"**. במסגרת המקרים הפרטניים שיחשבו להטרדה מאיימת קובע סע' 2(ב) שורה של מקרים הכוללים: בילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת; נקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו; יצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר; פגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו; ועיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי חוק הגבלת שירותי שמירה בבתים משותפים, התשס"ט-2008.

ההגדרה הבסיסית להטרדה מאיימת כוללת שני מרכיבים: הראשון, הטרדה או נקיטת איומים כלפי אחר; השני, נסיבות ההטרדה או האיום מלמדות ברמה של "בסיס סביר להניח" כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האחר או כי הוא עלול לפגוע בגופו. על פי הגדרה זו, כדי שמעשה יהווה הטרדה מאיימת אין די בכך שהוא יהיה בגדר איום או הטרדה, עליו ללמד על צפי להישנות מעשה עתידי שתהיה בו פגיעה בגופו או בשלוות חייו או בפרטיותו או בחירותו של הנפגע. הצפי נלמד מנסיבות המעשה (ראו ברע"א 2327/11 **פלוני נ' פלוני** [פורסם בנבו], 28.4.2011; ה"ט (קריות) 56467-01-14 **פלוני נ' אלמוני** (פורסם בנבו, 11.2.2014)).

10. מטענות הצדדים שהועלו הן בדיון שלפניי, הן במסמכים שהוגשו בהליך זה והן אלו שהועלו בהליכים קודמים, מסתבר כי אסולין מתקשים לנהל עם בר יחסי שכנות סבירים. טרוניה עיקרית שהם מעלים כלפי בר היא בכך שהיא מרבה להתלונן עליהם לגורמים שונים, לרבות למשטרה. אני שותף לעמדה כי לתלונותיה של בר אין אחיזה במציאות אלא נובעים מתחושה סובייקטיבית שלא תמיד מתיישבת עם השכל הישר, עם זאת, לא ניתן לומר כי פניה למשטרה היא בגדר הטרדה. גם אם תאמר כך, קשה לראות בה הטרדה מאיימת.

11. אמנם, אסולין טענו למספר אירועים קונקרטיים כגון שפיכת מים לכיוון מרפסת הבית וניסיון לפגוע בכלבם, אולם גם לנוכח טענות אלו אינני סבור כי ניתן להיעתר לבקשה. ראשית, גם לפי טענת אסולין המדובר באירוע בודד שלא ניתן ללמוד ממנו על צפי להתנהגות עתידית; שנית, לאירוע זה לא הונחו ראיות כדי שניתן ללמוד על נסיבותיו. אסולין טענו בבקשה כי שפיכת המים נעשתה "תוך כדי" [שהם] מצלמים אותה" (סע' 2 לבקשה), אך צילומים לא הוצגו. גם תיעוד נוסף שאני מניח שניתן היה להשיגו בקלות לא הוצג. כך הם הדברים גם ביחס לטענות כי המבקשת קיללה אותם. אסולין טענו כי "יש שכנים ששמעו" את הדברים, אולם שכנים אלו לא הובאו. העד מר עמרני מטעם אסולין לא התייחס לאירועים ספציפיים להם טענו אסולין, אלא העלה טרונות על כך שבר מרבה להתלונן על כל מיני עניינים, בעוד שבעיניו תלונותיה לא אמינות. גם אם קיים קושי לקבל את תלונותיה של בר, אינני סבור שיש בהם משום הטרדה מאיימת. נקודה נוספת שתומכת במסקנה שאין להתנהגות בר משום הטרדה מאיימת, היא השיהוי בהגשת בקשת אסולין, זאת מקום שחלק מן הדברים שצוינו אינם חדשים והאם אף הועלו על ידם בהליך הקודם שהתנהל בין הצדדים.

12. התמונה המצטיירת כי היחסים בין הצדדים אינם מן המשופרים וכי התנהלותה של אסולין זוכה לתגובה חשדנית (לעיתים חשדנית מדי) של בר. עם זאת, לא מצאתי כי קיימת עילה להוצאת צו לפי החוק. בית המשפט אינני יכול למנוע צד מלהתלונן למשטרה או לגורמים אחרים, גם אם מתברר בדיעבד כי חלק מהתלונות הן תלונות סרק. נוסף לכך, בית המשפט לא יכולה להיכנס לנימי האינטראקציה בין השכנים, "לנהל" יחסים אלו ולהציב אותם בסד של צו שיפוטי. לעתים נדרש שכן להתאמץ כדי לשמור על יחסי שכנות.

13. בסיפא של ההחלטה שניתנה בתיק ה"ט 4722-06-21 הביע בית המשפט תקווה כי הצדדים ימצאו את הדרך לשכנות טובה, על בסיס הידברות והתחשבות הדדים. נראה שהתקווה לשכנות טובה - נכזבה. בית המשפט יהיה הפעם צנוע יותר במשאלותיו. אני מקווה שהצדדים ישכילו לנהל שכנות סבירה מבלי שיצטרכו לכתת את רגליהם חדשות לבקרים לבית המשפט.

14. סוף הדבר, הבקשות שהגישו הצדדים נדחות. בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"ב, 17 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.